

Sen Kal Ben Giderim

– *palmiyeKİTAP* · 31 Temmuz 2014

SEN KAL BEN GİDERİM

Sen kal ben giderim yüreğimde aşkın hüznünü taşıyarak.
Umutlarım, isyanım yangın yerine dönen yüreğim bende kalsın.
İsyanım ateşimi sarar soğuk kış günlerinde.
Her şey seninle başladı seninle bitti.
Bu aşkın yağmurlarıyla ıslanmak için gidiyorum.
Hüznümü yüreğimdeki burukluğu yanıma alarak sen kal,ben giderim.

Sen kal, ben giderim kavgalarına, heyecanlarına, isyanlarına.
Yanında gurbeti yaşarım belamsın yıllarca...
Sen kal güzelim bırak ben taşıyıcılarını, hüznlerini, emanetlerini.
Gözlerindeki yağmurlarını, yalnızlığımdaki seni...

Sen kal gitme sakın; ben giderim ölümlerine...

Yeni doğan her güne özlem tohumları ektim bir bir yeşersin büyüsün diye.
Geceleri gözyaşlarımla suladım büyüdükçe anlam kazansın diye...
Sen kal dur bir dakika gitme!

Kurak topraklarına, yağmur yağarım ben.
Mülteci yüreğimden gitme sen, ben giderim umuda yolculuğa.
Sen hep tarifsizliğiyle öyle kal, usulca, masum, titrek kal bende, gitme...

Ben giderim sürgünlerine, sen kal ben çekerim hasreti,
bir bir toplarım yıldızları, güneşin olur ısıtırım yüreğini,
toprağın olurum Mezopotamya'da, geçtiğin yollar,
soluduğun hava,aldığın nefes olurum; yeterki sen kal.

Yeter ki sen kal, ben taşıyım yükünü sırtımda,
rüzgarın olurum eserim,tatlı yüzünü okşayarak.

Ruhunun derinliklerine inerim, usulca...
Gözyaşın olurum akarım nehirlerine, ırmaklarına.
Yeterki sen kal, ben katlanırım gülüm dikenine ...

Sen Kal Ben Giderim / İhsan Yılmaz